

"En büyük insanlık olan İslamiyetin ab-ı hayatı ve ziyası," deniliyor; İslamiyet nasıl en büyük insanlık oluyor, ab-ı hayat ve ziya ile neye işaret ediliyor?

Bediüzzaman, medeniyetin güzellikleri için **"insaniyet-i suğra"**, İslamiyet için ise **"insaniyet-i kübra"** tabirini kullanır. Ona göre,

"Mehasin-i medeniyet, insaniyet-i kübranın mukaddimesidir." (1)

Yani, medeniyetin güzellikleri olan sanayi, teknoloji ve bunların insanlığa getirdiği faydalar, kolaylıklar, insanın diğer canlılardan üstünlüğünün küçük bir göstergesidir. Bununla beraber, eğer insan, insanlığın en mükemmel şeklini çizen İslâmiyete sarılmazsa, gerçek insanlığı elde edemez. Nitekim **insaniyet-i kübra olan İslâmiyet**'ten ruh almayanlar, insaniyet-i suğra olan medeniyetin iyiliklerini de kötüye kullanmışlardır. Yaptıkları uçaklarla masumları bombalamışlar, uydularla dünyanın her tarafına en müstehcen yayınları yaymışlar, ele geçirdikleri TV kanallarıyla, rezaletin naşiri durumuna gelmişlerdir.

Su ve ziya, hayatın en temel unsurlarındandır. Kur'an'da her canlının sudan yaratıldığı anlatılır.(bk. *Enbiya, 21/30*) Keza, ışık olmadığında her şey karanlıkta kalır.

İşte Kur'an, İslamiyet'in ab-ı hayatı ve ziyası hükmündedir. Bütün İslami eserler bu ab-ı hayatla neşv-ü nema bulur, bütün meseleler Kur'an'ın ziyasıyla aydınlanır. O ziya olmazsa, ne melekleri görebilir, ne kabirdekileri seyredebiliriz.

(1) bk. [Muhakemat, Unsuru'l-Kakikat.](#)